

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
V KADENCJA**

Warszawa, dnia 16 września 2002 r.

Druk nr 223

**MARSZAŁEK SEJMU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

**Pan
Longin PASTUSIAK
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Zgodnie z art. 121 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej mam zaszczyt przesłać Panu Marszałkowi do rozpatrzenia przez Senat uchwaloną przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej na 29. posiedzeniu w dniu 13 września 2002 r. ustawę o zmianie ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych.

Z poważaniem

(-) Marek Borowski

USTAWA
z dnia 13 września 2002 r.

o zmianie ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych

Art. 1.

W ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz.U. z 2000 r. Nr 80, poz. 904, z 2001 r. Nr 128, poz. 1402 i z 2002 r. Nr 126, poz. 1068) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) w ust. 2 w pkt 9 wyrazy „w tym wizualne i audialne” zastępuje się wyrazami „w tym filmowe”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2¹ w brzmieniu:

„2¹. Ochroną objęty może być wyłącznie sposób wyrażenia; nie są objęte ochroną odkrycia, idee, procedury, metody i zasady działania oraz koncepcje matematyczne.”;

2) w art. 5:

a) po pkt 1 dodaje się pkt 1¹ w brzmieniu:

„1¹) których twórca jest obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, lub”,

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) które są chronione na podstawie umów międzynarodowych, w zakresie, w jakim ich ochrona wynika z tych umów.”;

3) w art. 6 po pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 4-9 w brzmieniu:

„4) nadawaniem utworu jest jego rozpowszechnianie drogą emisji radiowej lub telewizyjnej, prowadzonej w sposób bezprzewodowy (naziemny lub satelitarny) lub w sposób przewodowy,

5) reemitowaniem utworu jest jego rozpowszechnianie przez inny podmiot niż pierwotnie nadający, drogą przejmowania w całości i bez zmian programu organizacji radiowej lub telewizyjnej oraz równoczesnego i integralnego przekazywania tego programu do powszechnego odbioru,

6) wprowadzeniem utworu do obrotu jest publiczne udostępnienie jego oryginału albo egzemplarzy drogą przeniesienia ich własności dokonanego przez uprawnionego lub za jego zgodą,

- 7) najmem egzemplarzy utworu jest ich przekazanie do ograniczonego czasowo korzystania w celu bezpośredniego lub pośredniego uzyskania korzyści majątkowej,
 - 8) użyczeniem egzemplarzy utworu jest ich przekazanie do ograniczonego czasowo korzystania, niemające na celu bezpośredniego lub pośredniego uzyskania korzyści majątkowej,
 - 9) odtworzeniem utworu jest jego udostępnienie bądź przy pomocy nośników dźwięku, obrazu lub dźwięku i obrazu, na których utwór został zapisany, bądź przy pomocy urządzeń służących do odbioru programu radiowego lub telewizyjnego, w którym utwór jest nadawany.”;
- 4) w art. 13 po wyrazach „dostarczenia utworu o jego” skreśla się wyraz „przyjęciu,”;
- 5) w art. 14 w ust. 2 wyraz „materiał” zastępuje się wyrazem „utwór”;
- 6) w art. 18 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Prawo do wynagrodzenia, o którym mowa w art. 20 ust. 2-4, art. 20¹, art. 30 ust. 2 oraz art. 70 ust. 3, nie podlega zrzeczeniu się, zbyciu ani egzekucji. Nie dotyczy to wymagalnych wierzytelności.”;
- 7) art. 20 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 20. 1. Producenci i importerzy:
- 1) magnetofonów, magnetowidów i innych podobnych urządzeń,
 - 2) kserokopiarek, skanerów i innych podobnych urządzeń reprograficznych umożliwiających pozyskiwanie kopii całości lub części egzemplarza opublikowanego utworu,
 - 3) czystych nośników służących do utrwalania, w zakresie własnego użytku osobistego, utworów lub przedmiotów praw pokrewnych, przy użyciu urządzeń wymienionych w pkt 1 i 2
- są obowiązani do uiszczania, określonym zgodnie z ust. 5, organizacjom zbiorowego zarządzania, działającym na rzecz twórców, artystów wykonawców, producentów fonogramów i wideogramów oraz wydawców, opłat w wysokości nieprzekraczającej 3% kwoty należnej z tytułu sprzedaży tych urządzeń i nośników.
2. Z kwoty uzyskanej z tytułu opłat ze sprzedaży magnetofonów i innych podobnych urządzeń oraz związanych z nimi czystych nośników przypada:
 - 1) 50% - twórcom,
 - 2) 25% - artystom wykonawcom,
 - 3) 25% - producentom fonogramów.
 3. Z kwoty uzyskanej z tytułu opłat ze sprzedaży magnetowidów i innych podobnych urządzeń oraz związanych z nimi czystych nośników przypada:
 - 1) 35% - twórcom,
 - 2) 25% - artystom wykonawcom,
 - 3) 40% - producentom wideogramów.
 4. Z kwoty uzyskanej z tytułu opłat ze sprzedaży urządzeń reprograficznych przypada:
 - 1) 50% - twórcom,

2) 50% - wydawcom.

5. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego po zasięgnięciu opinii organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi lub prawami pokrewnymi, stowarzyszeń twórców, artystów wykonawców, organizacji producentów fonogramów, producentów wideogramów oraz wydawców, jak również organizacji producentów lub importerów urządzeń i czystych nośników wymienionych w ust. 1, określa, w drodze rozporządzenia: kategorie urządzeń i nośników oraz wysokość opłat, o których mowa w ust. 1, sposób pobierania i podziału opłat oraz organizacje zbiorowego zarządzania prawami autorskimi lub prawami pokrewnymi uprawnione do ich pobierania.”;

8) po art. 20 dodaje się art. 20¹ w brzmieniu:

„Art. 20¹. 1. Posiadacze urządzeń reprograficznych, którzy prowadzą działalność gospodarczą w zakresie zwielokrotniania utworów dla własnego użytku osobistego osób trzecich, są obowiązani do uiszczania za pośrednictwem organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi lub prawami pokrewnymi, opłat w wysokości do 5% dochodów z tego tytułu na rzecz twórców oraz wydawców, chyba że zwielokrotnienie odbywa się na podstawie umowy z uprawnionym. Opłaty te przypadają autorom i wydawcom w częściach równych.

2. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, po zasięgnięciu opinii organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi lub prawami pokrewnymi, stowarzyszeń twórców oraz wydawców określa, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat, o których mowa w ust. 1, sposób ich pobierania i podziału oraz wskazuje organizację lub organizacje zbiorowego zarządzania prawami autorskimi lub prawami pokrewnymi uprawnione do ich pobierania.”;

9) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Art. 21. 1. Organizacjom radiowym i telewizyjnym wolno nadawać opublikowane drobne utwory muzyczne, słowne i słowno–muzyczne wyłącznie na podstawie umowy zawartej z organizacją zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, chyba że prawo do nadania utworów zamówionych przez organizację radiową lub telewizyjną przysługuje jej na podstawie odrębnej umowy.

2. Twórca może w umowie z organizacją radiową lub telewizyjną zrzec się pośrednictwa organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, o którym mowa w ust. 1. Zrzeczenie to wymaga zachowania formy pisemnej pod rygorem nieważności.

3. Operatorom sieci kablowych wolno reemitować w sieciach kablowych utwory nadawane w programach organizacji radiowych i telewizyjnych wyłącznie na podstawie umowy zawartej z organizacją zbiorowego zarządzania prawami autorskimi.

4. W przypadku sporów związanych z zawarciem umowy, o której mowa w ust. 3, stosuje się przepis art. 108 ust. 5.”;

10) w art. 22 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

- „2. Utrwalenia, o których mowa w ust. 1, powinny być zniszczone w ciągu miesiąca od dnia wygaśnięcia uprawnienia do nadania utworu.
3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do utrważeń dokonanych przy przygotowywaniu własnych audycji i programów mających wyjątkowy charakter dokumentalny, jeżeli zostają umieszczone w archiwum. Twórca powinien zostać niezwłocznie powiadomiony o umieszczeniu utrwalenia jego utworu w takim archiwum.”;
- 11) w art. 24:
- a) w ust. 2 wyrazy „dźwięku lub dźwięku i obrazu” zastępuje się wyrazami „programu radiowego lub telewizyjnego”,
 - b) skreśla się ust. 3;
- 12) w art. 30 w ust. 1 skreśla się wyrazy „naukowo-technicznej”;
- 13) w art. 36 w pkt 4 skreśla się wyrazy „operatora obrazu.”;
- 14) w art. 40 :
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. Producenci lub wydawcy egzemplarzy utworów literackich, muzycznych, plastycznych, fotograficznych i kartograficznych, niekorzystający z ochrony autorskich praw majątkowych, są obowiązani do przekazywania na rzecz Funduszu, o którym mowa w art. 111, wpłaty wynoszącej od 5 % do 8 % wpływów brutto ze sprzedaży egzemplarzy tych utworów. Dotyczy to wydań publikowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”,
 - b) po ust. 1 dodaje się ust. 1¹ w brzmieniu:
 - „1¹. Producenci i wydawcy dokonują wpłat, o których mowa w ust. 1, za okresy kwartalne w terminie do końca miesiąca następującego po zakończeniu kwartału, w którym uzyskano wpływy ze sprzedaży.”;
- 15) art. 50 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 50. Odrębne pola eksploatacji stanowią w szczególności:
- 1) w zakresie utrwalania i zwielokrotniania utworu - wytwarzanie określoną techniką egzemplarzy utworu, w tym techniką drukarską, reprograficzną, zapisu magnetycznego oraz techniką cyfrową,
 - 2) w zakresie obrotu oryginałem albo egzemplarzami, na których utwór utrwalono - wprowadzanie do obrotu, użyczenie lub najem oryginału albo egzemplarzy,
 - 3) w zakresie rozpowszechniania utworu w sposób inny niż określony w pkt 2 – publiczne wykonanie, wystawienie, wyświetlenie, odtworzenie oraz nadawanie i reemitowanie, a także publiczne udostępnianie utworu w taki sposób, aby każdy mógł mieć do niego dostęp w miejscu i w czasie przez siebie wybranym.”;
- 16) art. 51 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 51. 1. Wprowadzenie do obrotu oryginału albo egzemplarza utworu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyczerpuje prawo do zezwalania na dalszy obrót

takim egzemplarzem na wskazanym terytorium, z wyjątkiem jego najmu lub użyczenia.

2. Nie stanowi naruszenia autorskich praw majątkowych import egzemplarzy wprowadzonych do obrotu na terytorium państwa, z którym Rzeczpospolita Polska zawarła umowę o utworzeniu strefy wolnego handlu.
3. Wprowadzenie do obrotu oryginału albo egzemplarza utworu na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego wyczerpuje prawo do zezwalania na dalszy obrót takim egzemplarzem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z wyjątkiem jego najmu lub użyczenia.”;

17) w art. 74 w ust. 4 w pkt 3 po wyrazach „w tym” dodaje się wyrazy „użyczenia lub”;

18) w art. 78 w ust. 1 w zdaniu trzecim wyraz „albo” zastępuje się wyrazem „lub”;

19) w art. 79:

- a) w ust. 2 po wyrazach „ażeby sprawca” dodaje się wyraz „zawinionego”,
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w przypadku usuwania lub obchodzenia technicznych zabezpieczeń przed dostępem, zwielokrotnianiem lub rozpowszechnianiem utworu, jeżeli działania te mają na celu bezprawne korzystanie z utworu.”,

- c) w ust. 4 po wyrazach „bez upoważnienia jakichkolwiek” dodaje się wyraz „elektronicznych”;

20) art. 86 otrzymuje brzmienie:

„Art. 86. 1. Artyście wykonawcy przysługuje, w granicach określonych przepisami ustawy, wyłączne prawo do:

1) ochrony dóbr osobistych, w szczególności w zakresie:

- a) wskazywania go jako wykonawcy, z wyłączeniem przypadków, gdy pominięcie jest zwyczajowo przyjęte,
- b) decydowania o sposobie oznaczenia wykonawcy, w tym zachowania anonimowości albo posłużenia się pseudonimem,
- c) sprzeciwiania się jakimkolwiek wypaczeniom, przeinaczeniom i innym zmianom wykonania, które mogłyby naruszać jego dobre imię,

2) korzystania z artystycznego wykonania i rozporządzania prawami do niego na następujących polach eksploatacji:

- a) w zakresie utrwalania i zwielokrotniania - wytwarzania określoną techniką egzemplarzy artystycznego wykonania, w tym zapisu magnetycznego oraz techniką cyfrową,
- b) w zakresie obrotu egzemplarzami, na których artystyczne wykonanie utrwalono - wprowadzania do obrotu, użyczania lub najmu egzemplarzy,
- c) w zakresie rozpowszechniania artystycznego wykonania w sposób inny niż określony w lit. b) - nadawania, reemitowania oraz

odtwarzania, chyba że są one dokonywane za pomocą wprowadzonego do obrotu egzemplarza, a także publicznego udostępniania utrwalenia artystycznego wykonania w taki sposób, aby każdy mógł mieć do niego dostęp w miejscu i w czasie przez siebie wybranym.

2. Artyście wykonawcy służy prawo do wynagrodzenia za korzystanie z artystycznego wykonania lub za rozporządzanie prawami do takiego wykonania określone w umowie albo przyznane w przepisach ustawy.
3. W przypadku nadawania, reemitowania lub odtwarzania artystycznego wykonania za pomocą wprowadzonego do obrotu egzemplarza, artyście wykonawcy przysługuje prawo do stosownego wynagrodzenia.”;

21) w art. 87 skreśla się wyrazy „znanych w chwili zawarcia umowy”;

22) w art. 90:

a) po pkt 1 dodaje się pkt 1¹ w brzmieniu:

„1¹) dokonane zostały przez obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej, lub”;

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) są chronione na podstawie umów międzynarodowych, w zakresie, w jakim ich ochrona wynika z tych umów.”;

23) art. 94 otrzymuje brzmienie:

„Art. 94. 1. Fonogramem jest pierwsze utrwalenie warstwy dźwiękowej wykonania utworu albo innych zjawisk akustycznych.

2. Wideogramem jest pierwsze utrwalenie sekwencji ruchomych obrazów, z dźwiękiem lub bez, niezależnie od tego, czy stanowi ono utwór audiowizualny.

3. Domniemywa się, że producentem fonogramu lub wideogramu jest osoba, pod której nazwiskiem lub firmą (nazwą) fonogram lub wideogram został po raz pierwszy sporządzony.

4. Bez uszczerbku dla praw twórców lub artystów wykonawców, producentowi fonogramu lub wideogramu przysługuje wyłączne prawo do rozporządzania i korzystania z fonogramu lub wideogramu w zakresie:

- 1) zwielokrotniania określoną techniką,
- 2) wprowadzenia do obrotu,
- 3) najmu oraz użyczenia egzemplarzy,
- 4) publicznego udostępniania fonogramu lub wideogramu w taki sposób, aby każdy mógł mieć do niego dostęp w miejscu i w czasie przez siebie wybranym.

5. W przypadku nadawania, reemitowania lub odtwarzania wprowadzonego do obrotu fonogramu lub wideogramu, producentowi przysługuje prawo do stosownego wynagrodzenia.”;

24) w art. 95 wyrazy „ust. 2 i 3” zastępuje się wyrazami „ust. 4 i 5”;

25) po art. 95 dodaje się art. 95¹ w brzmieniu:

„Art. 95¹. 1. Do fonogramów stosuje się odpowiednio przepis art. 21 ust. 1, chyba że nadawanie odbywa się na podstawie umowy z uprawnionym.

2. Do fonogramów i wideogramów stosuje się odpowiednio przepisy art. 21 ust. 3 i 4.”;

26) w art. 96:

a) po pkt 1 dodaje się pkt 1¹ w brzmieniu:

„1¹) których producent ma na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego miejsce zamieszkania lub siedzibę, lub”;

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) które są chronione na podstawie umów międzynarodowych, w zakresie, w jakim ich ochrona wynika z tych umów.”;

27) w rozdziale 11 tytuł oddziału 3 otrzymuje brzmienie:

„Prawa do nadań programów”;

28) art. 97 otrzymuje brzmienie:

„Art. 97. Bez uszczerbku dla praw twórców, artystów wykonawców, producentów fonogramów i wideogramów, organizacji radiowej lub telewizyjnej przysługuje wyłączne prawo do rozporządzania i korzystania ze swoich nadań programów w zakresie:

- 1) utrwalania,
- 2) zwielokrotniania określoną techniką,
- 3) nadawania przez inną organizację radiową lub telewizyjną,
- 4) reemitowania,
- 5) wprowadzania do obrotu ich utwaleń,
- 6) odtwarzania w miejscach dostępnych za opłatą wstępu,
- 7) udostępniania ich utwaleń w taki sposób, aby każdy mógł mieć do nich dostęp w miejscu i w czasie przez siebie wybranym.”;

29) art. 99 otrzymuje brzmienie:

„Art. 99. Przepisy ustawy stosuje się do nadań programów:

- 1) organizacji radiowej i telewizyjnej, która ma siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub
- 2) organizacji radiowej i telewizyjnej, która ma siedzibę na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego,
- 3) które są chronione na podstawie umów międzynarodowych, w zakresie, w jakim ich ochrona wynika z tych umów.”;

30) w art. 99¹ wyrazy „od daty publikacji” zastępuje się wyrazami „od daty pierwszej publikacji lub rozpowszechnienia”;

31) w art. 99² wyrazy „art. 50 pkt 1-3 oraz pkt 8 i 9” zastępuje się wyrazami „art. 50 pkt 1 i 2”;

32) po art. 99⁴ dodaje się art. 99⁵ w brzmieniu:

„Art. 99⁵. 1. Przepisy ustawy stosuje się do pierwszych wydań:

- 1) których wydawca ma na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej miejsce zamieszkania lub siedzibę lub
 - 2) których wydawca ma na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego miejsce zamieszkania lub siedzibę, lub
 - 3) które są chronione na podstawie umów międzynarodowych, w zakresie, w jakim ich ochrona wynika z tych umów.
2. Przepisy ustawy stosuje się do wydań naukowych i krytycznych, które:
- 1) zostały dokonane przez obywatela polskiego albo osobę zamieszkałą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub
 - 2) zostały ustalone po raz pierwszy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub
 - 3) zostały opublikowane po raz pierwszy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub
 - 4) są chronione na podstawie umów międzynarodowych, w zakresie, w jakim ich ochrona wynika z tych umów.”;
- 33) art. 101 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 101. Do artystycznych wykonań, fonogramów, wideogramów, nadań programów, pierwszych wydań oraz wydań naukowych i krytycznych stosuje się odpowiednio przepisy art. 1 ust. 4, art. 6, art. 22, art. 39, art. 51, art. 79 ust. 1 oraz ust. 3 i 4 i art. 80.”;
- 34) w art. 108 w ust. 5 po wyrazach „o których mowa w ust. 3” dodaje się wyrazy „oraz spory związane z zawarciem umowy, o której mowa w art. 21 ust. 3.”;
- 35) w art. 111 w ust. 3 wyrazy „w rozumieniu przepisów prawa budżetowego” zastępuje się wyrazami „nieposiadającym osobowości prawnej”;
- 36) po art. 111 dodaje się art. 111¹ w brzmieniu:
- „Art. 111¹ 1. Podstawą gospodarki finansowej Funduszu jest roczny plan finansowy, sporządzany na każdy rok budżetowy i zatwierdzany przez dysponenta Funduszu.
2. Roczny plan finansowy określa w szczególności:
- 1) przychody i wydatki,
 - 2) stan środków obrotowych Funduszu na początek i koniec roku budżetowego,
 - 3) należności i zobowiązania.
3. Sprawozdania budżetowe z wykonania rocznego planu finansowego Funduszu sporządza się w terminach i na zasadach określonych w odrębnych przepisach.”;
- 37) art. 113 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 113. Środki Funduszu przeznacza się na:
- 1) stypendia dla twórców,
 - 2) pokrycie w całości lub w części kosztów wydań utworów o szczególnym znaczeniu dla kultury i nauki polskiej oraz wydań dla niewidomych,

3) pomoc socjalną dla twórców.”;

38) po art. 113 dodaje się art. 113¹ w brzmieniu:

„Art. 113¹. Do wpłat, o których mowa w art. 40, stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. Nr 137, poz. 926 i Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062, z 2000 r. Nr 94, poz. 1037, Nr 116, poz. 1216, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1315, z 2001 r. Nr 16, poz. 166, Nr 39, poz. 459, Nr 42, poz. 475, Nr 110, poz. 1189, Nr 125, poz. 1368 i Nr 130, poz. 1452 oraz z 2002 r. Nr 89, poz. 804 i Nr 113, poz. 984), z tym że uprawnienia organów podatkowych określone w tej ustawie przysługują ministrowi właściwemu do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.”;

39) art. 114 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 114. 1. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, po zasięgnięciu opinii właściwych stowarzyszeń twórców, powołuje komisję opiniującą wnioski w sprawie dofinansowania wydań utworów o szczególnym znaczeniu dla kultury i nauki polskiej, wydań dla niewidomych oraz o przyznanie stypendiów i pomocy socjalnej dla twórców.
2. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia, podmioty uprawnione do występowania z wnioskiem o przyznanie środków z Funduszu oraz wymogi formalne, jakim powinien odpowiadać wniosek, uwzględniając konieczność właściwej realizacji zadań Funduszu.”.

Art. 2.

Jeżeli rozpoczęte przed dniem wejścia w życie ustawy korzystanie z artystycznego wykonania, fonogramu, wideogramu, programu radiowego lub telewizyjnego oraz pierwszego wydania albo wydania krytycznego lub naukowego było według przepisów dotychczasowych dozwolone, natomiast z dniem wejścia w życie ustawy wymaga zezwolenia, to może być dokończony, pod warunkiem że uprawniony otrzyma stosowne wynagrodzenie.

Art. 3.

Przepisy art. 51 ust. 1 i 2 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, tracą moc z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Art. 4.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r., z tym że przepisy art. 5 pkt 1¹, art. 51 ust. 3, art. 90 pkt 1¹ i art. 96 pkt 1¹ ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

MARSZAŁEK SEJMU
(-) Marek BOROWSKI

Tłoczono z polecenia Marszałka Senatu
